

Nr 182.

Av herr **Rosén m. fl.**, om ökat anslag till byggande av tillfartsvägar till inlandsbanan.

För byggande av tillfartsvägar västerifrån till inlandsbanan i överensstämmelse med en av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen utarbetad plan, vari räknats med en arbetstid av 10 år, avsågs ursprungligen ett årsanslag av 300,000 kronor. Emellertid har denna plan utökats med en väg från Arjeplog till blivande station å inlandsbanan, vilken väg beräknas kosta icke mindre än 1,317,000 kronor, varav 1,185,300 kronor erfordras i statsanslag. Med hänsyn till att nämnda väg är avsedd att utgöra en ersättning för järnvägen på grund av statsmakternas beslut om inlandsbanans ändrade sträckning, torde det kunna ifrågasättas, huruvida icke ett särskilt anslag bort beviljas för denna väganläggning. Då så ej skett, synes i varje fall anslaget till tillfartsvägar böra ökas i så stor utsträckning, att utvidgningen dels icke medför något menligt inflytande på de i det ursprungliga programmet ingående anläggningarnas byggande, dels möjliggör fullbordandet av vägen till Arjeplog till dess ifrågavarande del av inlandsbanan är färdig.

Enligt väg- och vattenbyggnadsstyrelsens framställning böra för denna väg till Arjeplog för budgetåret 1930/1931 avses 150,000 kronor och för tiden därefter 200,000 kronor om året, till dess anläggningen fullbordats. Kungl. Maj:t beräknar emellertid endast 50,000 kronor för anläggningen i fråga under första året. Att en väsentlig ökning av detta anslag är nödvändig för anläggningens fullbordande till dess järnvägen framdragits, är tydligt.

Av statsverkspropositionen inhämtas, att en rubbning i det ursprungliga byggnadsprogrammet redan skett, i det att Kungl. Maj:t medgivit, att viss del av vägen Långvattnet—Forsmark finge påbörjas före vägen Sorsele—Gillisnuole, båda i Västerbottens län. Denna ändring har framkallat bitter misräkning bland befolkningen utmed den senare sträckan, en misräkning som är så mycket mera förklarlig, som denna väg stakades första gången år 1875, alltså för 55 år sedan, och sista gången år 1926, utan att vägen ännu påbörjats. Genom beslutet den 6 september 1928 har vägens påbörjande ytterligare uppskjutits. Utmed denna väg finnes enligt senaste uppgift en befolkning av 806 personer, vilken befolkning så gott som uteslutande är hänvisad att söka sin utkomst av jordbruk med binnärningar.

För befolkningen i västra delen av lappmarken skulle det vara till en oerhörd hjälp, om anläggningen av samtliga de i byggnadsprogrammet ingående vägarna genom en ökning av anslaget kunde få påbörjas redan under budgetåret 1930/1931 och byggnadstiden förkortades. Utom det, att det i samtliga dessa orter förefintliga stora behovet av arbetsförtjänster härigenom tillgodosåges, skulle det innebära en betydande lättnad för denna isolerade befolkning för varje mils väg, som under de närmaste åren kunde fullbordas å de olika sträckorna och avståndet till framkomlig väg sålunda förkortas. Detta har betydelse även för staten, framförallt därigenom, att inlandsbanan tillföres en trafik, som måste utebli, så länge tillfartsvägar till järnvägen saknas. Erfarenheten har även visat, att i lappmarken framdragandet av nya vägar i hög grad främjat odlingen och bebyggelsen. I den mån dessa tillfartsvägar utbyggas, kommer trafiken på järnvägen att ökas. Det måste därför betraktas såsom oekonomiskt att bedriva dessa anläggningar i långsamt tempo.

Med hänsyn till ovannämnda nytillkomna vägföretag till Arjeplog, som enligt väg- och vattenbyggnadsstyrelsen kräver 150,000 kronor under första året och 200,000 kronor under de följande, skulle, om det årliga anslagsbeloppet för tillfartsvägar bestämmes till 700,000 kronor, för övriga i programmet ingående anläggningar ett belopp av för första året 550,000 kronor och därefter 500,000 kronor årligen stå till förfogande i stället för förut beräknade 300,000 kronor. Även med en sådan ökning av anslaget torde ett fullbordande av samtliga tillfartsvägar icke inträffa förrän om 6 år.

På grund av vad sålunda anförts, och då det synes oss angeläget att statsmakterna lämna den medverkan till en nödvändig och snar förbättring av denna befolknings ställning i ekonomiskt, kulturellt och socialt avseende, som är ofrånkomlig och som kan vinnas endast om kommunikationsleder skapas, tillåta vi oss hemställa, att riksdagen måtte besluta

att till byggande av tillfartsvägar till inlandsbanan för budgetåret 1930/1931 anvisa ett extra reservationsanslag av kronor 700,000.

Stockholm den 20 januari 1930.

Gustav Rosén.

Evert Jonsson.

N. J. F. Almkvist.

J. A. Stenberg.

N. Gabrielsson.

D. Hansén.

C. I. Asplund.
